

høver at søge til nye Skatter. Og skulde der blive Spørgsmaal om nye Skatter, vilde jeg anse det for grumme uheldigt — og jeg vil ogsaa tage mit bestemte Forbehold overfor det at gaa med til saadant noget —, om vi skulde skride til en Omordning af Skattereformen af 1908. Jeg anser nemlig i Virkeligheden denne Skattereform for et stort Fremskridt fra det da bestaaende, og jeg vil ingeniunde paa dette Tidspunkt udtale mig i Tilslutning til de Udtalelser, der gaa ud paa, at vi skulde søge at forhøje den indirekte Beskatning.

Derimod vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et Par Skatteobjekter, som det efter min Mening vil være meget mere retfærdigt at tage i Betragtning — hvis der i det hele bliver Tale om nye Skatter. De ere for Resten allerede nævnte dels af det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen) og dels af det ærede Medlem fra Kolding (Laursen). Det ærede Medlem fra Skive udtalte, at man kunde gaa til en Forhøjelse af Formue- og Indkomstskatten — en saadan Forhøjelse have vi allerede faaet med Hensyn til de Udgifter, der ville medgaa til Forsvarslovenes Gennemførelse —, og jeg anser en Forhøjelse af Formue- og Indkomstskatten for at være meget mere retfærdig og demokratisk, for at sige det rent ud, end en Forhøjelse af Forbrugsskatterne kunde siges at være. Men der er en anden Ting, jeg kunde ønske at gøre opmærksom paa i denne Forbindelse, jeg skal dog blot berøre det i Forbigaaende.

Det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) fremdrog forleden Dag Tanken om en Omordning af Jordskatterne. Dette Spørgsmaal er i det hele saa vanskeligt og saa omfattende, at jeg, som sagt, blot skal berøre det i Forbigaaende. Det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) fremkom imidlertid ogsaa forleden Dag med en Betragtning, der giver mig Anledning til at gøre en Bemærkning. Det ærede Medlem fra Hillerød udtalte nemlig angaaende Loven om Statshusmandsbrug, at, ^{alt} som Tiden gik, ^{blev} det for ham mere og mere tvivlsomt, om man havde opnaaet noget virkelig godt ved denne Lov. Det ærede Medlem nævnte som en af Skyggesiderne ved denne Lovs Resultater dette, at i adskillige Tilfælde er Jordejeren gaaet af med Profitten i Form af stigende Jordpris, og at Statens Begunstigelser, som vare beregnede paa at komme Landarbejderen til gode, muligvis ikke kom denne til gode, i alt Fald ikke i den Udstrækning, der var tilsigtet fra Lovgivningsmagtens Side. Jeg er slet ikke

sikker paa, at det ærede Medlem fra Hillerød har helt Uret i den Betragtning, at Jordprisen hist og her kan være stegen en Smule i Kraft af Husmandsloven, men hvis det er Tilfældet, er det i alt Fald noget, som vi paa Forhaand maatte være belavede paa. Vi kunde paa Forhaand sige os selv, at den Mulighed ikke var udelukket. Det er nemlig en simpel økonomisk Lov — simpel i den Forstand, at den hører med til den politiske Børnelærdom —, at Prisen paa en Vare bestemmes af det øjeblikkelige Forhold mellem Tilbud og Efterspørgsel. I det Øjeblik der bliver stærk Efterspørgsel efter Jord, stiger naturligvis Prisen paa denne. Jeg tør ikke afgøre, om Oprettelsen af de mange Statshusmandsbrug har kunnet hæve Jordprisen hist og her, men hvis det er Tilfældet, maa man være klar over, at det kan man ikke ændre noget ved under de øjeblikkelige Forhold. Det ærede Medlem siger, at saa er Prisstigningen kommen Jordspekulanterne til gode. Ja netop, men den nuværende private Ejendomsret til Jorden tillader netop Jordspekulation i ganske overordentlig stor Stil.

Vi maa huske paa, at sammen med den nuværende private Ejendomsret til Jorden hænger ikke alene Retten til at faa det Udbytte af Jorden, man kan opnaa gennem sit eget personlige Arbejde eller gennem Arbejde af lejede Folk, men ogsaa Retten til at opsamle de Jordværdier, der stige Aar for Aar som Følge af Samfundets Udvikling, og hvis man nu vil rokke ved det Forhold, ser jeg ikke rettere, end at man i det hele taget kommer til at rokke ved den nuværende private Ejendomsret til Jorden. Hvor vidt dette vil være forsvaret og gør ligt, skal jeg ikke udtale mig om, men blot i saa Henseende forbeholde mig fuld Frihed for Fremtiden. Jeg har for Resten før staaet noget tvivlende overfor Gennemførligheden af en saadan Jordskattereform, i alt Fald i den Skikkelse, hvori der sædvanlig gøres Propaganda for den fra Henry Georges Venners Side. Men det er muligt, at her er nogle Værdier, som Staten kunde lægge Beslag paa uden egentlig at genere nogen berettiget Interesse. Og hvis det er Tilfældet, hvad man jo mener, at man samtidig ved denne Reform kunde gennemføre en Reform, der havde stor social Betydning, ja, saa var Resultatet jo saa meget des bedre. Men for det Tilfælde, at man fra Regeringens Side skulde til i den kommende Tid at beskæftige sig med Spørgsmaalet om nye Skatter, vil jeg for mit Vedkommende henstille til Regeringen ikke at omgaaes med